

Seal :

... عرشی ...
 ... اسماعیل بهادر الحسینی ...

۹۰ -

Text :

هو الله سبحانه

یا علی

- ۱ فرمان همیون شرف نفاذ یافت بوقوف غلام شاة عالم نجم ثانی آنکه
 ۲ بنا بر وفور اعتناء و اهتمام در باره افادت بناهی زبده العلماء و المتبحرین
 ۳ مولانا کمال الدین حسین اردبیلی مقرر شد که موضع کزج
 ۴ من أعمال خلخال که از رقبات و مسلمیات زاویه منوره و مقدسه صفویه علیه
 ۵ عالیه است و بمبلغ جهل و بنهزار دینار تبریزی نقد و جنس ...^۱
 ۶ داخل جمع است در وجه سیورغال ابدی و انعام سرمدی افادت بناه مشار الیه
 ۷ ارزانی داشته مقرر شناسند و مبلغ شش هزار دینار
 ۸ که نموده برینوجه آنجانب در وجه قطع شرعی^۲ مومی الیه مقرر دانسته و تغییر
 ۹ و تبدیل بقواعد آن راه ندهند و قریه اوماتق
 ۱۰ و سلطاناباد من أعمال اردبیل بدستور سابق و قانون استمرار بسیورغال هود بری
 مشار الیه مقرر دانسته تعرض نرساند و بعلت اخراجات
 حکمی و غیر حکمی بر آن حواله نشمارند و تعرض نرسانند متولیان و ضابطان
 سرکار زاویه منوره مذکوره برینموجب
 مقرر دانسته و در استمرار و استقرار آن کوشیده و از مخالفت محذر و مجتنب
 باشند و همه ساله درین أبواب برونجه و نشان عالی طلب ندارند برینجمله روند
 تحریرا فی عاشر شهر رجب المرجب^۳ سنه ۱۱۵

۳ الاصب

۲ شرعی

۱ 2-3 words unreadable

حصه كما ما . . .

وقف على الله . . . . . توكلت على الله
قلمى شد

ملاحظه شد

Document II—translation

- 1 He is God, extol Him !
2 O 'Alī !
3 A royal decree has had the honour of despatch, with the cognizance of Najm-i Thānī, servitor of the Shāh of the World, that
4 whereas, because of the abundance of [our] attention and diligence in respect of the Refuge of Benefit (*ifādat-panāh*), Cream of the Learned and Erudite, Mawlānā Kamāl al-Dīn Ḥusayn Ardabīlī, it has been fixed that the locality of Kazaj,
5 one of the tax districts (*a'māl*)¹ of Khalkhāl, and one of the villages (*raqabāt*)² and exempted properties (*musallamiyāt*)³ of the sublime and supreme, holy and radiant Şafawid *zāwiye*, and which is assessed in the tax register (*dākhil-i jam'*)⁴ at the sum of 45,000 Tabrizī *dīnārs* in cash and kind . . . (2–3 unreadable words in fold) . . .
6 has been bestowed by us upon the aforementioned Asylum of Benefit as an eternal *soyūrghāl* and permanent favour, and should be deemed established. The sum of six thousand *dīnārs*
7 which has been assigned to that excellent person (*ānjānīb*) in this way, should be considered fixed as the legal settlement (*qat'-i shar'ī* : fief, appanage, assigned land ?) of the aforementioned person. The bases (*qawā'id*) of it should not be exposed to change or alteration. [Furthermore], the villages of Umāniq (Awmāniq ?)

8 and Sultānābād, among the tax districts of Ardabīl, have been fixed
by former precedent (*dastūr*—revenue assessment ?) ⁵ and continuing
statute (*qānūn*) as the inalienable (*hūdbarī*) ⁶ *soyūrghāl* of the above-
mentioned person and should not be molested. For purposes of taxes,
9 fixed by decree or otherwise, drafts (*ḥawāle*) ⁷ should not be drawn
on this [property]. It should not be interfered with. Administrators
(*mutawalliyān*) ⁸ and tax-receivers (*ḍābitān*) ⁹ of the radiant *zāwiye*
mentioned above should consider the manner as settled in this wise.
10 They should endeavour to prolong and maintain it ; they should shun
and avoid resisting it. No new *parvanche* ¹⁰ or exalted *nishān* ¹¹
should be sought each year. Let this procedure be followed. Written
on the tenth of the month of Rajab al-Murajjab 915/ ¹² 24 October
1509